

**SCRIPTURĂ, APOCRIFE ȘI LITERATURĂ PATRISTICĂ
ÎN IMNOGRAFIA SĂRBĂTORII ADORMIRII MAICII
DOMNULUI: CANON LA ADORMIREA MAICII
DOMNULUI AL MITROPOLITULUI IOACHIM
AL MOLDOVEI (TRADUCERE INEDITĂ)**

Literatura imnografică dedicată sărbătorii Adormirii Maicii Domnului se dezvoltă pe parcursul unui mileniu, dacă este să fixăm drept *terminus a quo* al acestei perioade *Lectionarul georgian* – conținând material din secolele V-VIII¹ – și *Sacramentarul Gelasian* – datat în secolul al VII-lea, dar conținând și material anterior² –, care dau mărturie de primele creații imnografice în cinstea acestei sărbători³, iar *terminus ad quem* finalizarea Prohodului Adormirii Maicii Domnului de către Manuel de Corint, la începutul secolului al XVI-lea⁴. Între imnografiile acestei sărbători se numără, în Răsărit, sfinții Gherman al Constantinopolului, Ioan Damaschin, Cosma de Maiuma, Teofan Mărturisitorul al Niceii, dar și un mitropolit al Moldovei, Ioachim, mutat în scaunul de la Suceava de la Agathopolis, la 15 noiembrie 1445/1447, de către împăratul Ioan al VIII-lea Paleologul, care a păstorit (dacă este veridică informația) în Moldova până în 1449 sau chiar 1453⁵.

Prezentul material nu își propune să facă o analiză a imnografiilor bizantine închinare praznicului Adormirii Maicii Domnului în detaliu,

¹ Michel Tarchnischvili (ed.), *Le grand lectionnaire de l'Église de Jérusalem (Ve-VIIIe siècle)*, vol. I, Louvain, 1959, p. V.

² H.A. Wilson (ed.), *Liber Sacramentorum Romanae Ecclesiae*, Clarendon Press, Oxford, 1894, pp. XXV-XXVI.

³ Michel Tarchnischvili (ed.), *Le grand lectionnaire de l'Église de Jérusalem (Ve-VIIIe siècle)*, vol. II, Louvain, 1960, pp. 30-31; A. Wilson (ed.), *Liber Sacramentorum*, pp. 193-194.

⁴ *Prohodul Adormirii Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria*, Tipografia Frăției misionare „Patriarhul Miron”, București, 1935, p. 6.

⁵ Datele referitoare la Ioachim – autorul Canonului asupra căruia se concentrează acest studiu și singurul Mitropolit al Moldovei autor de imnografie greacă – sunt disputate, nepropunându-ne să le prezentăm aici, reluând elementele introductive detaliate în studiul ce însoțește editarea Ms. Grec 943, ff. 435-438, din Biblioteca Academiei Române (*Teologie și Viață*, SN, anul XXXIII (2023), nr. 9-12), ce conține textul grec al Canonului după care a fost făcută prezenta traducere.